

Dosarul nr.3ra-405/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: R.Berdilo)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Negru, A.Pahopol, A.Bostan)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Ion Moscalu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2018 Ion Moscalu a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 27 martie 2018 s-a adresat cu o cerere către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, solicitând în conformitate cu hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 și Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 efectuarea recalculării vechimii în muncă, cu includerea în ea a avantajelor două luni de vechime pentru o lună de serviciu, pentru perioada de activitate 6 septembrie 2013 – 29 martie 2016, exercitată în cadrul Batalionului Special de Escortă și Pază al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Prin confirmarea cu nr. 5637 din 10 aprilie 2018 a Direcției de Poliție al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a fost informat că vechimea în muncă cu avantaje, pentru perioada efectuată în cadrul Batalionului Special de Escortă și Pază al Direcției de Poliție mun. Chișinău a

constituit 5 ani, 1 lună, 16 zile cu coeficientul (1:2), însă pentru numirea și calcularea pensiei urmează de a se adresa organului abilitat, Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Astfel, în temeiul confirmării eliberate de Direcția de Poliție mun. Chișinău, la 24 aprilie 2018 s-a adresat cu o cerere Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând începând cu 29 martie 2016 recalcularea pensiei ținând cont de vechimea în muncă exercitată în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin decizia de refuz nr. 45 din 23 mai 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, reclamantului i-a fost refuzat în admiterea cerințelor.

Considerând că îi este lezat dreptul la proprietate consfințit în art. 1 din Protocolul nr. 1, art. 46 din Constituția RM, precum și dreptul la asistență și protecție socială garantat de art. 47 al Constituției RM, reclamantul Ion Moscalu s-a adresat instanței de judecată cu prezenta cerere de apărare a drepturilor pretins încălcate, solicitând în urma concretizării acțiunii anularea deciziei de refuz nr. 45 din 23 mai 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula cuantumul pensiei, începând cu 29 martie 2016, luându-se în considerație că vechimea în muncă pentru serviciul în funcția de polițist-șofer al batalionului special de escortă și pază al Direcției de poliție mun. Chișinău, efectuat în perioada 06.09.2013-29.03.2016, a constituit 5 ani, 1 lună, 16 zile, adăugându-i-se câte 3% din suma soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită de art. 13 lit. „a” din Legea 1544 din 23.06.1993.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Ion Moscalu a fost admisă integral, fiind anulată decizia de refuz nr. 45 din 23 mai 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze lui Ion Moscalu cuantumul pensiei, începând cu 29 martie 2016, luându-se în considerație că vechimea în muncă pentru serviciul în funcția de polițist-șofer al batalionului special de escortă și pază al Direcției de poliție mun. Chișinău, efectuat în perioada 6.09.2013-29.03.2016, a constituit 5 ani, 1 lună, 16 zile, adăugându-i-se câte 3% din suma soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită de art. 13 lit. „a” din Legea 1545 din 23.06.1993.

La 9 aprilie 2019, în termen, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, care ulterior la 13 iunie 2019 a fost completat prin cererea de apel motivată, solicitând în final admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că Ion Moscalu a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne până la 29 martie 2016, iar prin încheierea de stabilire a pensiei vechime în muncă, reclamantului s-a calculat vechimea în muncă 22,5 ani în mărimea de 50 % din salariu.

Conform confirmării cu nr. 5637 din 10 aprilie 2018, s-a stabilit că vechimea în muncă a lui Ion Moscalu, pentru perioada activității de la 6 septembrie 2013 până la 29 martie 2016, în cadrul batalionului serviciului pază și escortă, calculată cu avantaje, constituie 05 ani, 1 lună și 16 zile, însă, la momentul stabilirii pensiei, la 29 martie 2016, vechimea în muncă pentru perioada activității în cadrul batalionului serviciului de pază și escortă de la 6 septembrie 2013 până la 29 martie 2016, a fost calculată fără avantajul de 2 luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, respectiv, a constituit 2 ani 6 luni și 23 zile.

Așadar, angajatorul - Ministerul Afacerilor Interne, la stabilirea pensiei, a calculat greșit vechimea în muncă a lui Ion Moscalu și în legătură cu această eroare, reclamantului/intimat i-a fost diminuată vechimea totală în muncă în cadrul organelor afacerilor interne, în baza căreia i-a fost stabilit și cuantumul pensiei în mărime mai mică decât se cuvenea.

Respectiv, circumstanțele expuse denotă temeinicia pretențiilor reclamantului cu privire la recalcularea cuantumului pensiei, începând cu 29 martie 2016, luându-se în considerație că vechimea în muncă pentru serviciul în funcția de polițist-șofer al batalionului special de escortă și pază al Direcției de poliție mun. Chișinău, efectuat în perioada 6.09.2013-29.03.2016, a constituit 5 ani, 1 lună, 16 zile, adăugându-i-se câte 3% din suma soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită de art. 13 lit. „a” din Legea 1544 din 23.06.1993, din care considerente au fost admise integral.

Cu referire la argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale de respingere a cererii cu privire la recalcularea pensiei în temeiul confirmării din motiv că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2013, prevede eliberarea confirmărilor pentru stabilirea pensiei și nu recalcularea acesteia, acestea au fost respinse ca neîntemeiate, or, anume din vina organului care a stabilit pensia, la 29 martie 2016, lui Ion Moscalu i s-a stabilit incorect mărimea pensiei, deoarece nu i-au fost luate în considerare avantajele prevăzute de lege de 2 luni vechime în muncă pentru 1 lună în serviciu, adică, nu i s-au adăugat încă 2 ani, 6 luni și 23 zile, vechime în muncă pentru perioada cuprinsă între 6.09.2013-29.03.2016, iar în consecință începând cu 29 martie 2016 și până în prezent i-a fost achitată o pensie mai mică, motiv pentru care a fost anulată decizia de refuz nr. 45 din 23 mai 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Nefiind de acord cu decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și cu hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 3 ianuarie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei decizii noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că actele judecătorești contestate rezultă din interpretarea incorectă a pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, or, perioada de activitate a intimatului în cadrul Batalionului

special de escortă și pază nu oferă dreptul la calcularea vechimii în muncă cu înlesniri.

Respectiv, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la 17 februarie 2020, Inspectoratul General al Poliției invocând prevederile art. 48 din Legea nr. 1544/1993 a indicat că de la 1 ianuarie 2017, pensiile pentru corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne se stabilesc de Casa Națională de Asigurări Sociale, iar până la 1 ianuarie 2017, această prerogativă revenea Secției pensionare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne dar nicidecum de Inspectoratul General al Poliției.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 alin. (1) din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 3 ianuarie 2020 (f.d.207) de Casa Națională de Asigurări Sociale este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 noiembrie 2019 (f.d.187) și recepționată de recurentă la 26 decembrie 2019 (f.d.204).

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, iar fondul cauzei a

fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru